

ändrar jag ej på, en främling är jag wist
för dig men met ej ont utaf men hjärtat
klifwer ner och upp, ner jag din ögon ser,
lik åplet ifrån tredets topp til jorden fal-
ler ner.

12. När jag nu ensam här står qwar
jag förjer måst för dig, slätt ingen wän,
och ingen far som lärt och wist mig hur
jag min wäg skal rättlig gå, och hwar man
göra gått en del, af Gud lik wid en bar-
na lätt.

13. Min kärlek är ej en snö som faller
i April när du för bortt af, kan jag dö
och sedan qwielna til om jag fick se din ljuf-
wa min och glädjas för dig mer mit hjärta
blöder ej från dig skilt, fast jag dig aldrig ser.

14. Nu slutar jag min Wisa, förrt min
hand är blefwen tung, min penna är och
blewen swag och det i samma stund, jag
hoppas at få möta dig alt upp i Himmelen
der jag får lefwa uti frögd, med dig min
söta wän.

Uti Boktryckeriet på Öbdermalm wid Ödthgatan,
Huset N:o 114 N. finnes följande:

Lof-Sång öfwer Deras Kongl. Majestäters Konung
Gustaf d. 4:de Adolphi och Drottning Fredrica
Dorothea Wilhelminas Höga Kärnings - Fäst i
Norrtöping den 3 April 1800. kostar 1 fl.

Den store och namnkunnige Generalen Bonapartes
Wisa. 1 fl.

Bacchi Bränwins-Förswar. 1 fl.

Wynt-Wisan. 6 runst.

GS 187

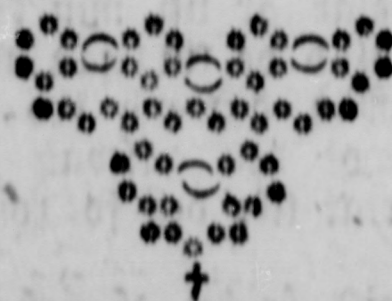
Lars Granlunds

Nu nyligen utkomne

Kärleks = Wisa.

På denna jords fringslutna plan.

Sjungen efter egen behaglig Melodi.

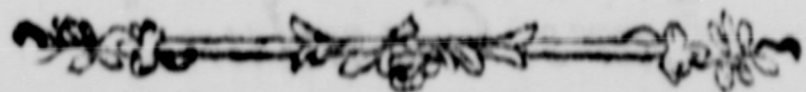

Exemplaret kostar Sex Runstycken.

Stockholm 1801.

Tryckt hos Andreas J. Sylvenius.

Wid Ödthgatan, huset N:o 114 N.

1.

På denna jords fringslutna plan, jag vet
wel hwad som står en dejlig ros en tåck
tulpan, men råds hon går sin los, med
solen til en annan ort, der stegen tager
til, ack lilla wån, hwad har jag gjort, det
du ej hafwa wil.

2. En lifja uti Dalenom, en ros i Li-
banon, en Engel uti Salenom, i Salemons
Pawelun du gæmmas bör wißt uti fred, til
wid en signets ring, förlåt at jag dig lif-
nar wid, så många banda ting.

3. Deß delar är uti min kropp lif an-
da blod och blod de tin jag wägar lägga
upp för wånslap din och tro, mer lunde
de ej swara mot den gäfwan jag begär af
sårg blir hjertat tikt deß fot som tunga bör-
der bår.

4. En qwißt är du af ärbart stånd det
seger folk om dig min wån jag dig ej dö-
ja kan det hör du nog af mig, men far
du bort och glömm mig skall jag i öfwen
gå ej någon finna skall min stig eller mig
fröjda få.

5. Rika skall jag utaf din bild och så
det wackra namn, mit hjerta blir ej från
dig skilt, skönt tager du en ann, ty då
skall

skall jag på högder gå, i stegen gifwa ljud
min wån är tagen mig ifrån ack hör min
fåra Gud.

6. Wänd Herre du din milda hand til
detta lifs Elenod om du mig bad och jag
det kan, skall gå til Jordans flod där häm-
ta watten dig til tröst då morgång föll på
dig, den resan wil jag wäga först blott
skull jag dö för dig.

7. Wyt derför och meddela mig en gni-
sta af din tro, wäld om mit herta ger
jag samt och om lif och blod, men jag en
fattig Gåse är och har ej rikdem fått, en
wån får jag men med beswär det är mig
nylukt spätt.

8. En ting har jag at bedja dig som
gaf ditt hjerta bort til mig gif det til in-
gen annan här än den som är upriktig wån
fast han är rik så tänk derpå at rikdom
kan en ända få.

9. Förnbielse men litet gods när wänlig-
het är der hos, det skattar jag för bättre
än at lefwa med en fattig här, än med
den rika natt och dag och lida stelsord
huga och slag.

10. Til Himlen all min längtan står,
han wet och wart min tanke går, han wet
mit hjerta och för dig, o sötta wån så in-
nerlig ack lunde jag min önskan nå at jag
min wån då lunde få.

11. Är jag ej länd i kärlek din, det
un-